КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа: № 2а-11725/09/2670

Головуючий у 1-й інстанції: Костенко Д.А.
Суддя-доповідач: Романчук О.М

У Х В А Л А
Іменем України

"07" грудня 2010 р. м. Київ

Київський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:
Головуючого: Романчук О.М.,
Суддів: Собківа Я.М.,
Усенка В.Г.,
при секретарі: Воронець Н.В.,

розглянувши у судовому засіданні адміністративну справу за апеляційною скаргою Державного підприємства Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «Льодовий стадіон»на постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 14 грудня 2009 року у справі за адміністративним позовом Київського міського центру зайнятості до Державного підприємства Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «Льодовий стадіон» про стягнення штрафу за порушення законодавства України про зайнятість населення у розмірі 100573,84 гривень, -

В С Т А Н О В И В :

Київський міський центр зайнятості звернулися до Окружного адміністративного суду м. Києва із позовом до Державного підприємства Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «Льодовий стадіон»про стягнення штрафу за порушення законодавства України про зайнятість населення у розмірі 100573,84 гривень.
Постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 14 грудня 2009 року позов задоволено.
Не погоджуючись з прийнятим рішенням, представник відповідач по справі подала апеляційну скаргу, в якій просила скасувати постанову суду першої інстанції в частині позовних вимог на суму 39582,58 гривень.
У відповідності до ч. 1 ст. 41 КАС України, в зв’язку із неявкою у судове засідання осіб, які беруть участь у справі, фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється.
Суд, дослідивши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, вважає, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає з таких підстав.
Відповідно до ч. 1 ст. 2 КАС України завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб’єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.
Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.
Як вірно встановлено судом першої інстанції, головним спеціалістом Інспекції по контролю за додержанням законодавства про зайнятість КМЦЗ проведено перевірку ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон», під час якої виявлено порушення законодавства України про зайнятість населення, про що складено Акт від 18 червня 2009 року № 12/36-ш.

Так, згідно Акта від 18 червня 2009 року № 12/36-ш ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон»вивільнено ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7, ОСОБА_8 та ОСОБА_9 у зв'язку із скороченням штату працівників і відмовою від переводу на іншу роботу, згідно п. 1 ст. 40 КЗпП.
Водночас були допущені наступні порушення п. 5 ст. 20 Закону України «Про зайнятість населення», а саме: при вивільненні ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6 з 6 квітня 2009 року (наказ від 5 лютого 2009 року № 12-ос) та ОСОБА_7 з 17 квітня 2009 року (наказ від 17 лютого 2009 року № 16-ос) відповідач не подав до державної служби зайнятості звіти про заплановане вивільнення працівників по формі № 4-ПН (план) та звіти про фактичне вивільнення працівників по формі № 4-ПН (факт); при вивільненні ОСОБА_8 з 17 квітня 2009 року (наказ від 17 лютого 2009 року № 16-ос) звіт про заплановане вивільнення працівника по формі № 4-ПН (план) подано 19 лютого 2009 року, однак звіт про фактичне вивільнення працівника по формі № 4-ПН (факт) не подавався; при вивільненні ОСОБА_9 з 12 травня 2009 року (наказ від 7 квітня 2009 року № 25-ос) звіт про заплановане вивільнення працівника по формі № 4-ПН (план) подано 12 березня 2009 року, однак звіт про фактичне вивільнення працівника по формі № 4-ПН (факт) подано 9 червня 2009 року з порушенням строку подання.
На підставі викладеного, ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон»було нараховано штраф у розмірі річної заробітної плати за кожного вивільненого працівника в розмірі 100573,84 грн., який запропоновано сплатити в 10-денний термін.
Разом із тим, 19.06.2009 року, 22.06.2009 року, 23.06.2009 року до ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон»звернулися ОСОБА_3, ОСОБА_6, ОСОБА_5 із заявами про звільнення за згодою сторін та про зміну підстави для звільнення з п. 1 ст. 40 КЗпП на п. 1 ст. 36 КЗпП.
Відповідно наказами від 19.06.2009 року № 25, 22.06.2009 року № 26, 23.06.2009 року № 27 було змінено підстави для звільнення зазначеним особам з п. 1 ст. 40 КЗпП на п. 1 ст. 36 КЗпП, вищевказані зміни було внесено до їх трудових книжок.
Листом від 2 липня 2009 року № 154 ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон»звернулося до Державного центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики України з проханням переглянути та частково скасувати рішення КМЦЗ, у зв'язку з тим, що деякі працівники звернулися на підприємство з проханням про зміну підстав для звільнення, а саме з п. 1 ст. 40 КЗпП на п. 1 ст. 36 КЗпП (за угодою сторін), в центрах зайнятості по місцю проживання працівники не реєструвалися та дотацій від держави не отримували.
Заступником директора Інспекції по контролю за додержанням законодавства про зайнятість населення Державного центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики України листом від 23 липня 2009 року № 09-6465/0/6-09 відповідача повідомлено про відсутність підстав для перегляду та скасування Акта від 18 червня 2009 року № 12/36-ш.
З метою досудового вирішення питання сплати штрафу, позивачем до ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон»надіслана претензія від 31 липня 2009 року № 11-7614 про сплату суми штрафу у розмірі 100573,84 грн.
Як вбачається із матеріалів справи, відповідачем претензію визнано частково, на суму 60991,26 грн., оскільки факт порушення ДП ЦУТБ «Льодовий стадіон»законодавства України про зайнятість населення при вивільненні ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7, ОСОБА_8 та ОСОБА_9 у зв'язку із скороченням штату працівників, згідно п. 1 ст. 40 КЗпП, не заперечуються.
Згідно із п. 1 ст. 40 КЗпП трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом у випадках змін в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідації, реорганізації, банкрутства або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату працівників.
Порядок вивільнення працівників визначено ст. 492 КЗпП.
Так, відповідно до ч. 3 ст. 492 КЗпП власник або уповноважений ним орган доводить до відома державної служби зайнятості про наступне вивільнення працівника із зазначенням його професії, спеціальності, кваліфікації та розміру оплати праці.
Відповідно до п. 5 ст. 20 Закону України «Про зайнятість населення»при вивільненні працівників (у тому числі працюючих пенсіонерів та інвалідів) у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, у тому числі ліквідацією, реорганізацією або перепрофілюванням підприємств, установ, організацій, скороченням чисельності або штату працівників, підприємства, установи, організації, незалежно від форми власності, повідомляють про це не пізніш як за два місяці в письмовій формі

державну службу зайнятості, вказуючи підстави і строки вивільнення, найменування професій, спеціальностей, кваліфікації, розмір оплати праці, а в десятиденний строк після вивільнення - направляють списки фактично вивільнених працівників, зазначаючи в них інвалідів.
У разі неподання або порушення строків подання цих даних стягується штраф у розмірі річної заробітної плати за кожного вивільненого працівника. Ці кошти зараховуються до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття і використовуються для фінансування заходів по працевлаштуванню та соціального захисту вивільнюваних працівників.
Форми звітності № 4-ПН (план) «Звіт про заплановане вивільнення працівників»і № 4-ПН (факт) «Звіт про фактичне вивільнення працівників»та інструкції щодо їх заповнення затверджено Наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 19 грудня 2005 року № 420.
Як стверджує відповідач, зміна підстав звільнення окремих працівників з п. 1 ст. 40 КЗпП на п. 1 ст. 36 КЗпП звільняє підприємство від обов’язку подання до державної служби зайнятості зазначених звітних даних, а отже підстава для нарахування та сплати штрафу відсутня.
Судом першої інстанції встановлено, що припинення трудових відносин із вищезазначеними працівниками у зв’язку із скороченням штату працівників було заплановано та здійснено до проведеної позивачем перевірки, а тому вчиняючи дії та приймаючи рішення щодо звільнення працівників за п. 1 ст. 40 КЗпП відповідач зобов’язаний був звітуватися перед державною службою зайнятості у встановлені строки, як передбачено п. 5 ст. 20 Закону України «Про зайнятість населення».
Оскільки відповідач свого обов’язку не виконав, останнього притягнуто до відповідальності у вигляді штрафу.
Відповідно до ч. 1 ст. 71 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких грунтуються її вимоги та заперечення.
Так, відповідач вважає, що судом першої інстанції неповно з'ясовано обставини, які мають значення для справи, разом із тим, а ні під час розгляду справи судом першої інстанції, а ні під час розгляду апеляційної скарги відповідачем не доведено обставин, на яких грунтуються вимоги про відмову у задоволенні позовних вимог в частині стягнення суми в розмірі 39582,58 гривень.
Враховуючи викладене, колегія суддів приходить до висновку, що позовні вимоги є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню, а доводи апеляційної скарги не спростовують висновків суду першої інстанції.
Відповідно до ст. 159 КАС України, обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з’ясованих обставин у адміністративній справі, підтверджених такими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.
Отже, судом першої інстанції правильно встановлено обставини справи та ухвалено рішення з додержанням норм матеріального та процесуального права, а тому, у відповідності до ст. 200 КАС України, суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а постанову суду – без змін.
Керуючись ст. ст. 41, 160, 198, 200, 205, 206, 212, 254 КАС України, суд, -

У Х В А Л И В :

Апеляційну скаргу Державного підприємства Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «Льодовий стадіон»залишити без задоволення, а постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 14 грудня 2009 року –без змін.
Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення, але може бути оскаржена до Вищого адміністративного суду України в порядок і строки, визначені ст. 212 КАС України.

Головуючий-суддя:

Судді: